

РЕШЕНИЕ

№ 1135

гр. София, 02.03.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав, в публично заседание на 06.12.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря М. Къскабийска, като разгледа дело номер **5965** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма] (с предишно наименование [фирма]), ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Д. Т. - Д. срещу Ревизионен акт (РА) № [ЕГН]/01.04.2010 г., издаден от И. К. – главен инспектор по приходи при ТД на НАП – С., потвърден с Решение № 990/08.07.2010 г. на директора на дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” /”ОУИ”/ – С. при ЦУ на НАП.

В жалбата се излагат подробни съображения за незаконосъобразност на РА, като издаден в противоречие с материалния закон и при съществено нарушение на административно-производствените правила. Твърди се, че РА е издаден при неизяснена фактическа обстановка, а представените в хода на ревизията доказателства не са били обсъдени в тяхната съвкупност. Изложени са аргументи, че представените от доставчика и от ревизираното лице документи доказват реалността на процесните доставки, както и изпълнение на всички изисквания за признаване провото на данъчен кредит по фактурите, издадени от [фирма]. Иска се от съда да отмени оспорения РА и да признае право на данъчен кредит в отказания с акта размер. В съдебното производство жалбоподателят се представлява от адв. М., който излага подробни съображения за незаконосъобразност на РА и претендира присъждане на направените по делото разноски в полза на оспорващия. Ответната страна – директора на дирекция ”ОУИ” при ЦУ на НАП – [населено място], чрез юрисконсулт Б., оспорва жалбата и моли съда да потвърди оспорения ревизионен акт. Претендира присъждане

на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед за възлагане на ревизия № 906909/26.10.2009 г., издадена от В. С. М. на длъжност началник сектор „Ревизии“, изменена със ЗВР № 908410/21.12.2009 г., издадена от Ц. К. Н. на длъжност началник сектор „Ревизии“, е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията по ЗДДС за периода 01.09.2009 г. - 30.09.2009 г.

За резултатите от извършената ревизия е съставен ревизионен доклад /РД/ № 908410/11.02.2010 г., връчен на управителя на дружеството на 04.03.2010 г. От задълженото лице е подадено възражение срещу РД по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК вх. № 1553-06-310/18.03.2010 г.

Извършената ревизия е приключила с издаването на оспорения в настоящото производство РА № [ЕГН]/01.04.2010 г. от И. Г. К. – главен инспектор по приходи при ТД на НАП – С., оправомощен със заповед за определяне на компетентен орган № К 908410/24.02.2010 г., издадена от В. С. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С..

С ревизионния акт не е признато право на данъчен кредит за периода 01.09.2009 г. - 30.09.2009 г. в размер общо на 20 692 лв. по фактури, издадени от [фирма].

На доставчика [фирма] е вричено ИПДПОЗЛ изх. № 1553-09-2532/24.11.2009 г. С писмо вх. № 1553-09-2532/11.12.2009 г. от доставчика са представени следните документи във връзка с доставки на ревизираното лице: - заверени копия на издадените данъчни фактури от „Б. 99“ ЕООД на [фирма], както следва: № 59/23.07.2009 г. с предмет „ремонтни дейности по МПС“, с дан. основа 20 250 лв. и ДДС 4 050 лв.; - № 77/11.08.2009 г., с предмет „дизелово гориво“, дан. основа 10 500 лв. и ДДС 2 100 лв.; - № 79/14.08.2009 г. с предмет „ремонтни дейности по МПС“, с дан. основа 10 000 лв. и ДДС 2 000 лв.; - № 83/31.08.2009 г., с предмет „дизелово гориво“, дан. основа 15 750 лв. и ДДС 3 150 лв.; - № 85/31.08.2009 г., с предмет „дизелово гориво“, дан. основа 7 200 лв. и ДДС 1 440 лв.; - № 87/31.08.2009 г., с предмет „дизелово гориво“, дан. основа 14 250 лв. и ДДС 2 850 лв.; - № 91/31.08.2009 г., с предмет „дизелово гориво“, дан. основа 13 510 лв. и ДДС 2 700 лв.; - № 92/31.08.2009 г., с предмет „дизелово гориво“, дан. основа 12 000 лв. и ДДС 2 400 лв.

Представени са и счетоводни разпечатки на сметки 4532, 702, 703, 709 за м.10.2009 г.

След направена справка в ИМ на НАП е установено, че гореописаните фактури не са включени в СД и дневника за продажби за данъчен период м.08.2009 г. Разплащането по фактурите е в брой. ДДС не е начислен по реда на чл. 86, ал.1 от ЗДДС за доставките.

Като предходен доставчик по процесните доставки [фирма] посочва [фирма], за което са издадени следните фактури: № [ЕГН]/01.10.2009 г. - диз.гориво - 133960,40 лв. - ДДС 26792,08 лв.; № [ЕГН]/03.10.2009 г. - диз.гориво - 43 9995 лв. - ДДС 87 999 лв.; - № [ЕГН]/15.10.2009 г. - услуги – 214 000 лв. - ДДС 42 800 лв.; - № [ЕГН]/23.10.2009 г. - резервни части 125 000 лв. - ДДС 25 000 лв. Органите по приходите са констатирани, че доставките по тези фактури са платени в брой, и се отнасят за данъчен период м. 10.2009 г. Поради това с РА е прието, че [фирма] е закупило дизеловото гориво и резервните части през м.10.2009 г., а декларира че извършва услуги и продажба на гориво на [фирма] през месец 07 и 08.2009 г. Посочено е, че дружеството не е

представило счетоводни документи за данъчни периоди м.07 и м.08-2009 г., с които да докаже извършените доставки по гореописаните фактури. Не се представени оборотни ведомости хронологии на счетоводни сметки 411 или 412; 701, 702 или 703 за съответните данъчни периоди, документ за внасяне на данъка за съответния период в полза на републиканския бюджет, съгласно изискванията на чл.89 от ЗДДС. Ревизиращият екип е приел, че по горесцитираните фактури не са извършени доставки на стоки или услуги и съответно не възниква данъчно събитие по смисъла на чл. 25 ЗДДС. На основание чл. 69, ал. 1, т. 1 във вр. чл. 68, ал. 1 ЗДДС на ревизираното лице е отказано право на данъчен кредит в размер на 20 692 лв. по фактури, издадени от [фирма].

Ревизионният акт е връчен на упълномощено лице на 11.05.2010 г., а жалбата до директора на дирекция „ОУИ” – [населено място] е подадена чрез ТД на НАП С. град на 25.05.2010 г. С решение № 990/08.07.2010 г. директорът на дирекция „ОУИ” – [населено място] е потвърдил ревизионния акт, в оспорената част.

По делото са приети доказателствата, представени с административната преписка, както и представените от жалбоподателя в хода на съдебното производство, в т.ч. приемно-предавателни протоколи между [фирма] и [фирма] – 38 бр. (л. 12 – л.30 от делото); извлечение от аналитичен регистър на сметка 411 от [фирма]; 5 бр. фактури за закупени от [фирма] резервни части (л. 37 – л. 51 от делото).

По делото е изслушано и прието заключение по допуснатата съдебно-счетоводна експертиза, неоспорено от страните.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното: Жалбата срещу РА по съдебен ред е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

Оспореният ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите – чл. 118, ал. 2 ДОПК вр. чл. 7, ал. 1, т. 4 ЗНАП. Със заповед № К 908410/24.02.2010 г., издадена от В. М., началник сектор „Ревизии” в ТД на НАП – С., И. Г. К. – главен инспектор по приходи при ТД на НАП – С., е определен за компетентен орган по издаване на ревизионен акт на [фирма]. Заповедта за възлагане на ревизията, както и заповедта за определяне на компетентен орган, са издадени от компетентно длъжностно лице – В. С. М., на длъжност началник сектор „Ревизии” Дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., оправомощена със заповед № РД-01-6/04.01.2010 г. на директора на ТД на НАП – С.. Обжалваният РА е издаден и в предвидената от закона форма – чл. 120, ал. 1 ДОПК. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Жалбоподателят оспорва РА, в частта на отказан данъчен кредит за данъчен период м.09.2009 г. по фактури, издадени от [фирма] с предмет доставка на дизелово гориво и ремонтни дейности по МПС, собственост на ревизираното лице.

Съгласно договор за продажба от 04.01.2009г. (л. 221 от делото), сключен между [фирма] /продавач/ и [фирма] /купувач/, продавачът доставя дизелово гориво от базата си на околоръстно шосе, склад № 8, Производствена база „Г.”, С. 3. за периода от 01.04.2009г. до 31.12.2009г. Клиентът зарежда своите автомобили на посочената база. В договора е предвидено, че плащането се извършва в края на всеки месец, но не

по-късно от 31.12.2009 г.

По делото е прието заключение на вещото лице А., по допуснатата съдебно-счетоводна експертиза, неоспорено от страните, което съдът кредитира изцяло като обективно и компетентно изготвено след цялостна преценка на събраните по делото доказателства и след посещение на счетоводството на жалбоподателя. Вещото лице е констатирало, при проверка в счетоводството на оспорвания, че стойността на закупените горива /без ДДС/ е отнесена на разход по сметките от група 60 „Разходи по икономически елементи“, по - специално по дебита на с/ка 601 „Разходи за материали“. В заключението е посочено, че в тези случаи, няма директно засягане на материалните сметки от група 30, по - специално дебита на с/ка 302 „Материали“ за заприхождаване на фактурираните количества, което според експертизата, е продиктувано от обективно сложила се практика по осъществяване на доставките. На [фирма] не са му доставяни целите количества фактурирано дизелово гориво наведнъж, за да се налага да ги съхранява, заприхождава и изписва в процеса на изразходването им. МПС на [фирма] са зареждали текущо във времето дизелово гориво от база на [фирма], съгласно приемо - предавателни протоколи /ППП/. Експертът е дал заключение, че доставеното дизелово гориво по процесните доставки е изписвано директно на разход по сметките от група 60 „Разходи по икономически елементи“, по-специално по с/ка 601 „Разходи за материали“. В последствие, в края на годишен отчетен период, във връзка с коригиране /намаляване/ на осчетоводени разходи до стойността на реално изразходваните горива, по отношение на неизразходвания остатък /налично гориво/ е налице засягане на материалните сметки от група 30 /сметка 302 Материали/, за да се води на отчет и да се следи по-нататък изразходването му.

По делото са представени доказателства за произхода на стоката – договор за доставка от 01.06.2009г., сключен между [фирма] /купувач/ и [фирма] /доставчик/, стокони разписки за получени стоково - материални ценности, съгласно които [фирма] е предоставило на [фирма] общо 125000 л. дизелово гориво, в т.ч. на 05.06.2009г. - 31250 л., на 20.07.2009г. - 31250 л., на 21.08.2009г. - 31250 л. и на 28.08.2009г. - 31250 л., 4 бр. фактури, издадени през м.10.2009 г. от [фирма] на [фирма], подробно описани по-горе в съдебното решение. Съгласно договора от 01.06.2009г. купувачът има право да получи 125 000 л. дизелово гориво на обща стойност 150 000 лв., което да бъде доставяно месечно, от месец юни до месец август 2009г. Така представените доказателства от [фирма] в хода на ревизията не са оспорени от органите по приходите, нито от ответника в съдебното производство. Единствените констатации на органите по приходите в тази връзка са, че доставките по тези фактури са платени в брой, и се отнасят за данъчен период м. 10.2009г., а [фирма] декларира, че е извършило продажба на гориво на [фирма] през месец 07 и 08.2009 г. Видно от представените стокони разписки за получени стоково - материални ценности дизеловото гориво е предавано на купувача от продавача преди датите на издаване на фактурите.

Същевременно, в хода на ревизията са представени документи от доставчика - обратна ведомост на синтетични сметки с натрупване на [фирма] за м.10.2009г., Хронологичен регистър за движението по дебита на с/ка 411 „Клиенти“ в кореспонденция с други сметки за м.10.2009г., Аналитични регистри на [фирма] за сметки 702„Приходи от продажби на стоки“, 703 „Приходи от продажби на услуги“, с/ка 453 „Разчети за ДДС“ /453/2 „Начислен данък за продажбите“/ за м.10.2009г., СД за ДДС и Дневник за продажбите на [фирма] за м.10.2009г., в които са отразени

процесните фактури издадени през м.07. и м.08.2009г. на [фирма]. Вещото лице е формирало своите изводи във връзка с осчетоводяването от доставчика на процесните доставки въз основа на тази доказателства, представени по делото, тъй като дружеството не е открито при извършеното посещение на декларирания адрес. Въпреки невъзможността да се извърши проверка на счетоводството на доставчика, съдът намира, че представените в хода на ревизията документи следва да се кредитират, предвид това, че същите не са оспорени и отразените в тях обстоятелства не са опровергани от останалите събрани от органите по приходите доказателства. Съгласно експертното заключение по ССЧЕ, във връзка с фактурите издадени на [фирма] за доставка на дизелово гориво по счетоводните регистри /сметки/ на [фирма] са взети счетоводни записвания, както следва: кредитирана е с/ка 702 „Приходи от продажби на стоки" с фактурната стойност без ДДС /данъчна основа/ за отразяване на приходи от реализация /продажба на гориво/ по пазарни цени и е кредитирана сметка 453 „Разчети за ДДС" /453/2 „Начислен данък за продажбите"/ с фактурирания данък за разчитане по ДДС /ДДС за внасяне/, срещу дебитиране на с/ка 411 „Клиенти" с общата фактурна стойност /данъчна основа + ДДС/ за отразяване на вземане от клиента срещу предоставянето на гориво. Приложени са справки, в които се съобщава изписване на горива от сметка 302 „Материали" във връзка с доставки /продажби/ на гориво на [фирма], както и заприхождаване на такива, във връзка с покупки на гориво от [фирма]. Счетоводните записвания, според движението по сметките, са осъществени в м.10.2009г., в който месец е и отразяването на доставките /продажбите/ в отчетните регистри /Дневник за продажбите/, респ. в СД за ДДС на [фирма].

С оглед представените по делото доказателствата и заключението на вещото лице, настоящият съдебен състав приема, че доставките на дизелово гориво през ревизирия период от [фирма] са реално извършени. Дефинираната по смисъла на чл. 6 ЗДДС доставка е прехвърляне правото на собственост върху стока, други вещни права, извършването на услуга срещу насрещна престация на основание сключена сделка или с цел нейното сключване. По делото са представени както доказателства за наличие на облигационна връзка между страните, а така също и осчетоводяването на доставките в счетоводството на ревизираното лице и отразяването им в счетоводните регистри на доставчика. Представени са доказателства за произхода на стоката – договор с предходен доставчик, фактури, придружени със стокоски разписки, съдържащи описание на стоката и удостоверяващи получаването на стоките.

Както правилно е констатирано с РА, процесните фактури са издадени през м. 07 и м.08.2009 г., но съгласно неоспорените от страните доказателства са отразени в СД по ЗДДС и дневника за продажби на доставчика за м.10.2009 г. В тази връзка с възражението срещу РД са представени уведомления по чл. 126, ал. 3 от ЗДДС от [фирма] за допуснати счетоводни грешки в СД по ЗДДС за м.08.2009 г., в т.ч. за неотразени продажби по фактурите, издадени на [фирма] (л. 177 – л. 179 от делото). Същевременно, съгласно разпоредбата на чл. 71, т. 1 ЗДДС лицето упражнява правото си на приспадане на данъчен кредит, когато е изпълнило следните условия: притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на [чл. 114](#) и [115](#), в който данъкът е посочен на отделен ред - по отношение на доставки на стоки или услуги, по които лицето е получател. В случая е безспорно доказано наличието на предпоставката по чл. 71, т.1 ЗДДС - притежаването на данъчни документи - фактури, издадени от прекия доставчик. За да се признае на получателя по облагаема доставка материалното право на приспадане на данъчен кредит по [чл. 68 ЗДДС](#), следва да е изпълнено някое от

условията, посочени в [чл. 71 ЗДДС](#), като при изследване предпоставките за възникване правото на данъчен кредит винаги трябва да се държи сметка за това дали е облагаема доставка по смисъла на [чл. 6, ал. 1 от ЗДДС](#) и едва след това да се проверява изпълнението на съответните предпоставки, регламентирани в нормата на [чл. 71 от ЗДДС](#). По изложените по-горе мотиви, настоящият съдебен състав приема, че по делото е доказано реалното изпълнение на процесните доставки на дизелово гориво, т.е. прехвърлянето на правото на собственост върху стоките от прекия доставчик на [фирма] към датите на издаване на процесните фактури. Поради това, отразяването на фактурите в СД и дневника за продажби в следващ период не представлява основание за отказ на данъчен кредит по тези доставки.

По делото е представен ревизионен акт №[ЕИК]/14.10.2010г., заедно с РД № 1002168/10.08.2010г., издадени от ТД [населено място] за извършена ревизия за установяване на задължения по ДДС на [фирма], за период от 01.01.2009г. до 31.12.2009г. В него са включени данъчни периоди м.07. и м.08.2009г., в които са издадени процесните фактури от [фирма] на [фирма], както и м.10.2009г. когато са отразени фактурите в СД за ДДС и дневник за продажбите. Според констатациите в РД за данъчен период м. 07., м. 08. и м. 09.2009г. [фирма] е подало СД по ЗДДС, с нулев резултат за периода. За данъчен период м.10.2009г. [фирма] е подало СД по ЗДДС, с резултат за периода ДДС за внасяне в размер на 29,68 лв. В раздел А „Данни за начисления данък върху добавената стойност“ на СД за ДДС за м.10.2009г. [фирма] е отразило общ размер на данъчните основи за облагане с ДДС 913103,80 лв. /клетка 01/, в т.ч. „Данъчна основа на облагаеми /извършени/ доставки“ 913103,80 лв. /клетка 11/ и всичко начислен ДДС 182620,76 лв. /клетка 20/, в т.ч. „Начислен ДДС по извършени /облагаеми/ доставки“ 182620,76 лв. /клетка 21/. В състава на тези доставки /данъчна основа и ДДС/ по СД за ДДС и Дневника за продажбите на [фирма] за данъчен период м.10.2009г., са и процесните доставки /данъчна основа и ДДС/ по фактури издадени от [фирма] на [фирма] през м. 07. и м. 08.2009г. Според данните в таблицата на стр. 13 в РД № 1002168/ 10.08.2010г. и съгласно установителната част на РА №[ЕИК]/14.10.2010г. за данъчен период м.10.2009г., в който са отразени процесните фактури, не са констатирани основания за корекция на декларирана от ДЗЛ данъчна основа на извършени /облагаеми/ доставки и начислен ДДС. В този смисъл са и констатациите в заключението по ССЧЕ. Вещото лице е посочило, че корекцията на резултата за данъчния период обхваща доначисляване на ДДС поради отказ на деклариран данъчен кредит по получени доставки. Определен е дължим ДДС за периода 182 620,76 лв., толкова колкото, е начисления данък по извършени /облагаеми/ доставки, в т.ч. ДДС по процесните доставки по фактури издадени от [фирма] на [фирма] през м.07. и м. 08.2009г., отразени в отчетните регистри и СД за ДДС на [фирма] за данъчен период м. 10.2009г., ведно със съответни лихви, поради неиздължаване на данъка към датата на издаване на ревизионния акт на дружеството. Ревизионният акт, издаден на прекия доставчик на ревизираното лице за периода, в който са отчетени процесните доставки представлява официален документ, с материална доказателствена сила относно отразените в него обстоятелства. В същия се съдържа изявление на орган по приходите, с

което е удостоверен фактът на изрядност на прекия доставчик по фактурите, издадени на [фирма]. По безспорен начин е установено, че процесните фактури са отразени в СД и дневника за продажби на доставчика за периода м.10.2009 г., което обосновава извода, че тези доставки са били обект на преценка от органите по приходите при ревизията. Следователно, налице е различно третиране на една и съща доставка в ревизионен акт, издаден на доставчика и в процесния РА, което противоречи на основните характеристики на ДДС като некумулятивен данък и би довело до двойно данъчно облагане по доставките.

Във връзка с доставките по фактури № 59/23.07.2009 г. и № 79/14.08.2009г., с предмет „ремонтни дейности по МПС“, в хода на ревизията са представени констативни протоколи за стойност на извършените ремонти, приемно-предавателни протоколи, с данни за естеството на извършените ремонти и вложените резервни авточасти и материали, доставени /предадени за влагане/ от възложителя [фирма] на изпълнителя [фирма], по количество и стойност. Съгласно договор за услуга от 04.01.2009 г., сключен между [фирма], като изпълнител и [фирма], като възложител, страните са се договорили за извършването на ремонт, поддръжка и цялостно обслужване на автомобилният парк на възложителя в базата на изпълнителя. В чл. 2 от договора е предвидено, че всички видове ремонти се извършват с материали на възложителя. По делото са приложени заверени копия от фактури, издадени на [фирма] от [фирма] през м.06 и м.07.2009 г. за закупени стоки – авточасти, описани по вид и количество. Към всяка фактура е приложен касов бон за извършено плащане в брой. Видно от констатациите на вещото лице, в счетоводството на жалбоподателя стойността на услугите /ремонтите/ без ДДС по процесните фактури е отнесена на разход по сметките от група 60 „Разходи по икономически елементи“, идентично е осчетоводяването и на закупените авточасти.

По делото са представени доказателства за материална и кадрова обезпеченост на доставчика за извършване на ремонтните дейности – договор за наем от 01.01.2009 г., съгласно който наемодателят Т. Т. предоставя на наемателя [фирма] за временно и възмездно ползване собствения си недвижим имот - тир паркинг и сервизна база, находящи се на Околовръстното шосе на [населено място]. Съгласно представената от ТД на НАП [населено място], Офис „С. 3.“ справка за актуално състояние на всички действащи трудови договори към 31.10.2009г., в [фирма] през м.09.2009 г. са работили 15 лица по трудови правоотношения. Според справка за всички подадени уведомления по чл. 62 от КТ за периода 01.07.2009г. - 31.10.2009г., от [фирма] в качеството му на работодател са подадени уведомления по чл. 62 от КТ за 7 лица, в т.ч. 6 лица на длъжност „Механик гараж за транспортни средства“ и 1 лице на длъжност „Системен администратор“ при дружеството. Съгласно заключението на вещото лице, [фирма] е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2009г. с вх. № 2400-7129/31.03.2010 г. в ТД на НАП [населено място], Офис „С. 3.“ - в раздел Б „Нетекущи /дълготрайни активи/“, група II „Дълготрайни материални активи“, статия „Машини, производствено оборудване и апаратура“ са отчетени активи на стойност 34000 лв. и в статия „Съоръжения и други“ активи за 23000 лв. С оглед така представените по

делото доказателства, съдът приема, че доставчикът е разполагал с материална, техническа и кадрова обезпеченост за изпълнение на процесните доставки. Поради това, следва да се приеме, че реалното изпълнение на доставките на услуги – ремонтни дейности се доказва по несъмнен начин от приетите по делото доказателства.

Изводът за реалност на процесните доставки на услуги от [фирма] се обосновава по категоричен начин и от представения по делото ревизионен акт №[ЕИК]/14.10.2010 г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП - П. за извършена ревизия за установяване на задължения по ЗДДС на [фирма], за периода от 01.01.2009г. до 31.12.2009г. Според данните в таблицата на стр. 13 в РД № 1002168/ 10.08.2010г. и съгласно установителната част на РА за данъчен период м.10.2009г., в който са отразени процесните фактури, не са констатирани основания за корекция на декларирана от ДЗЛ данъчна основа на извършени /облагаеми/ доставки и начислен ДДС. Поради това и по изложените по-горе в съдебното решение мотиви, следва да се приеме, че ревизионният акт, издаден на доставчика, представляващ официален документ, удостоверява фактът на изрядност на прекия доставчик по фактурите, издадени на [фирма], в т.ч. представлява доказателство за тяхната реалност.

По изложените съображения, настоящият съдебен състав намира, че не са налице основания по чл. 69, ал. 1, т. 1 във вр. чл. 68, ал. 1 ЗДДС за отказ на правото на данъчен кредит на [фирма] за периода 01.09.2009 г. - 30.09.2009 г., в размер общо на 20 692 лв. по фактури, издадени от [фирма], поради което ревизионният акт като незаконосъобразен следва да бъде отменен.

Предвид изхода на делото и заявеното от жалбоподателя искане за присъждане на направените по делото разноски, на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК, такива следва да се присъдят със съдебното решение. Жалбоподателят е направил разноски по делото в общ размер на 900 лева, от които 50 лв. – платена държавна такса, 450 лв. платено възнаграждение за вещо лице по изслушаната съдебно-счетоводна експертиза и платено адвокатско възнаграждение в размер на 400 лв., съгласно представен по делото договор за правна защита и съдействие от 05.10.2010 г.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София- град, I отделение, 3-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма] (с предишно наименование [фирма]), ЕИК[ЕИК], Ревизионен акт № [ЕГН]/01.04.2010 г., издаден от И. К. – главен инспектор по приходи при ТД на НАП – С., в частта на отказан данъчен кредит за периода 01.09.2009 г. - 30.09.2009 г., в общ размер от 20 692 лв. по фактури, издадени от [фирма], потвърден с Решение № 990/08.07.2010 г. на директора на дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” – С. при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” при ЦУ на НАП – [населено място] да заплати на жалбоподателя [фирма] (с предишно наименование [фирма]), ЕИК[ЕИК], направените по делото разноски в

размер на 900 /деветстотин/ лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: